

“Jinak bysme ani nemohli chtít umřít. A my snad chceme? Musíme chtít, jinak budeme muset. ... Chvilé, kdy odpouštíš i to, co ti neudělali, kdy je odpuštěno i to, co jsi nezavinil.”

Jan Balabán: Zeptej se táty.

“Nejautentičtějším prostředkem z podstaty obrozujícím divadlo je očistný rituál a tou nejadekvátnější divadelní formou, v níž se katarze realizuje, je nepochybně tragédie. (...) v divadelní formě tragédie (se) znovu obnovuje hierarchie hodnot, schopnost poznávat a rozlišovat. Teprve tragédie je vždy znova klíčem ke každé době a teprve v ní se může vždy znovu uskutečnit spojení dvou krajních poloh - zážitku vlastní identity s prožitkem nadosobního lidství.”

Jiří Kratochvíl: Vyznání příběhovosti

“Tragedie je záležitost kultury, kdežto civilizace zná jen havárie; v kultuře tragedie je niterná katarse, z které člověk získává svou bytostnou hodnotu, přesahující smrt, i když při tom fyzicky hyne; v kultuře smrt člověka v něho sama proměňuje; v civilizaci havarovaný stroj končí ve šrotu.”

Josef Šafařík: Cestou k poslednímu

Jan Skácel:
Teiresiás čtě zprávu o králi Oidipovi
napsanou Braillovým slepeckým písmem

jsme vydluženi půjčil si nás čas
komu nás jednou vrátí nevíme
tak jako nikdo neví
kdo splatí úrok z našich životů

Jan Skácel:
Přísloví

(...)
Jsou dlouhé pravdy a jsou pravdy krátké.

A nepřijde-li trest hned vzápětí,
musíš si vinu odžít životem.

*Neumírat smrtí
Životem umřít*

František Halas

A jen, kde jsou hroby, je také zmrtvýchvstání.

Fridrich Nietzsche

– *Budete někdy znát klíč k té záhadě?*

– *Pane... Já vám nerozumím... Klíč k záhadě?... Copak jste nevěděl, že záhada nemá dveře?...*

Michel de Ghelderode: Odchod herce

“Žal je nejsilnější identifikací sebe sama. Nikdy jindy není takové příležitosti. Je to nejlepší způsob, jak pochopit sebe a svět. Sebe ve světě a svět v sobě. To je ostatně jedno a totéž. Člověk, který absolvoval školu žalu, je schopen všeho lepšího.”

Václav Navrátil: O smutku, lásce a jiných věcech